

boranda, explicata ad rationemque reuocata prouidus
suae felicitatis Lector videat. Est enim hominis, Christi
cultoris, de eo Dei filio, in cuius nomine aliquando ipsi
vita sit, *) habere non errantem et vagam, sed certam
atque stabilem sententiam. Repeto, me non desertae
relictæque rei patrocinium in hacce differtatione susce-
pisse. Tantum enim abest, vt hominum interitu sen-
tentiae quoque tales occidant, qualis est illa, quae a
nobis confirmatur, vt confirmatae ad aeternitatem vi-
geant. Sed nihil hoc impedit, quo minus Christi ad-
foclae de re admonendi saepe videantur, quam, dum
spirare poterunt, deserere, nefas debent iudicare. Lu-
cem auctoris interdum quoque desiderant. Vale ita-
que, Beneuole Lector, et si forte non omne illud con-
sequuti sumus, quod, vt tu quidem sentires, de hacce
re doceri poterat; finem rogo, vt nostrum
contempleris ipsique rei et voluntati
nostrae faueas.

*) Ioh. XX, 31.

SECTIO